

POLÍTICA pàg 11

Garcia fa un pas enrere perquè Graells encapçali ERC a les municipals

ESPORTS pàg 20

Hèctor Simón, nou entrenador del CE L'Hospitalet: "L'objectiu és pujar de categoria"

línia 9 anys l'H

Juny 2022 · Núm. 104 · linialh.cat

Fiscalia i policia xoquen per Marín al cas Consell Esportiu

El fiscal demana arxivar la causa contra l'alcaldesa, però els agents sostenen que va ajudar els investigats pàg 10

Un tema tabú

Els suïcidis entre la gent gran, un problema ocult pàg 3

Foto: Arxiu

SANTA EULÀLIA pàg 16

La gent que viu en una nau del carrer Salamina pot acabar desnonada

ASSOCIACIONISME pàg 10

La FAVLH afronta un canvi de junta directiva tens

A FONTS pàg 12 i 13

Política i salut mental: un binomi d'alt risc

**ALUMINI - VIDRES
OBRES INTEGRALS**

home homing

**vidres • miralls
claraboies • alumini**

**projectes integrals
i execució d'obra**

*Si ho pots somiar,
nosaltres ho podem
fer realitat*

cuinescat

Orami de reforma
d'interiors, cuines
i banyes de Catalunya

Padilla, 243 • 08013 Barcelona

Tel. 93 881 77 06 • admin@home-homing.com

www.home-homing.com

• Magatzem: Ptge. Utset, 3

DE 6 AM A 1 PM - DE DILLUNS A DIVENDRES
Amb
Laura Rosel

**La
lectura
del *matí*.**

**El *matí* de
Catalunya
Ràdio.**

**CATALUNYA
RÀDIO**
dins teu

Entre el tabú i la indiferència

» El suïcidi entre la gent gran és una problemàtica social que queda oculta i molts cops desatesa
 » Tres de cada 10 suïcidis que hi ha a l'Estat els cometent persones que són majors de 65 anys

Albert Alexandre
 L'HOSPITALET

Els 65 anys són molt més que una edat. Fins fa poc era el moment en què la majoria de la població espanyola podia jubilar-se. Després d'una vida treballada, era l'instant en què ja no era necessari tornar-se a llevar d'hora.

Semblaria un bon moment per celebrar, però segons dades de l'Institut Nacional d'Estadística (INE), a partir dels 65 anys es produeixen el 32% dels suïcidis a casa nostra. Dit d'una altra manera, tres de cada 10 suïcidis a l'Estat són de persones majors de 65 anys.

Aquesta dada queda petita si explorem el desconegut món dels suïcidis en la gent gran. Tal com indica l'INE, el suïcidi és la primera causa de mort no natural entre les persones que tenen entre 15 i 35 anys, però també ho és en les que superen els 79 anys. De fet, a Catalunya una de cada cinc morts en persones d'entre 80 i 84 anys i una de cada quatre en persones d'entre 90 i 94 anys són per suïcidi.

SILENCI

"Quan se suïcida una persona de 95 anys, molta gent pensa que no passa res perquè era el que ja li tocava", diu Albert Quiles. El director de la Fundació Amics de la Gent Gran lamenta el silenci que hi ha respecte del suïcidi en edats avançades. Si, per una banda, tendim a minimitzar aquesta realitat, la postura més freqüent és obviar-la.

El mateix Quiles afirma que a la seva associació hi ha moltes persones grans que comenten les seves ideacions suïcides, i fins i tot casos de persones que acaben

La soledat no desitjada és un dels motius que poden portar al suïcidi en la gent gran. Foto: Arxiu

lleuant-se la vida. Alhora, Cecília Borràs, presidenta i fundadora de Después del Suicidio – Asociación de Supervivientes, també veu aquesta manca de reconeixement dels suïcidis en gent gran. "La mort per suïcidi d'una persona gran és menys impactant per a la gent que la pèrdua d'algú més jove, sobretot d'adolescents i d'adults joves", diu en un article a la revista Salut Mental 360. "Per aquest motiu, el suïcidi en la població d'edat avançada és un fenomen que sovint s'ignora o es desatén i que atrau menys atenció", afegeix.

A més, per a Borràs, amb freqüència s'obvien els senyals que indiquen que una persona gran potser voldria suïcidar-se. Es refereix a l'estat d'ànim constantment trist o ansiós, al sen-

timent de buidor durant la major part del temps, a la pèrdua d'interès en els passatemps i les activitats, al pessimisme o a la falta d'esperança, al sentiment de culpa, a la manca d'autoestima, a la pèrdua d'energia o als problemes de son.

L'EDAT QUE HO CANVIA TOT

Per què a partir dels 65 anys augmenten els suïcidis? Estem davant d'una etapa de canvis i a partir de la qual viure és més complex. També és aleshores quan es poden produir situacions de solitud no desitjada que desemboquen en depressió o ansietat. "Comencen les malalties terminals, el dolor constant i les pèrdues de persones estimades com parelles, fills o germans", afirma Quiles. Si

aquesta pèrdua a la qual fa referència el director d'Amics de la Gent Gran és la d'un fill o una filla, el risc de suïcidi és major. "Hi ha gent gran que perd el seu propòsit de vida i es pregunta per què s'ha de viure si el seu fill ha mort", explica.

Més enllà d'això, els mateixos canvis que experimenta el cos en forma de malaltia també tenen impacte en les ideacions suïcides. "Si una persona, per exemple, perd la vista o té dolor constant, pot arribar a plantejar-se treure's la vida", diu Quiles.

Amb tot, darrere de totes aquestes situacions hi ha un clar denominador comú: la manca d'una xarxa de suport. És, doncs, la solitud la que condueix la gent gran a pensar a acabar amb els seus dies.

DEIXAR-SE ANAR

Tot i que no es tracta del que anomenaríem suïcidi, també hi ha persones que a mesura que es van fent grans deixen de preocupar-se pel seu cos. "Mengen menys o potser no es prenen les medicines que els pertocuen", explica el director d'Amics de la Gent Gran.

És el que ha passat, d'alguna manera, durant la pandèmia del coronavirus amb moltes persones d'edat avançada que han hagut d'estar soles molt de temps sense voler-ho. També està passant ara, segons Quiles, des que va començar la guerra d'Ucraïna. "Hi ha persones grans que han rememorat un passat fosc que van viure i això ha fet que la seva existència perdés sentit", sentència.

Segueix-nos

a les xarxes socials

@liniaxarxa

facebook

twitter

instagram

La lupa

Nou cicle, noves polítiques

per Luz Guilarte (Ciutadans)

Foto: Nazaret Romero/ACN

Estem vivint uns moments greus d'incertesa als diferents municipis que formen l'àrea metropolitana de Barcelona, que es tradueixen en una important crisi social, econòmica i de valors. A tot això cal sumar-hi una evident crisi de confiança en la política, que afecta l'arrel del nostre sistema democràtic, amb uns governants que amb el pas del temps s'han convertit en una elit allunyada de la ciutadania, que atén els seus propis interessos per damunt de la defensa de l'interès general de tots els ciutadans. La situació política d'aquests municipis, sumada al desprestigi general de la política, amb múltiples casos de corrupció i la seva impunitat, ens condueix a una percepció de la política sense esperances, sense il·lusió i sense propostes creïbles.

Analitzant la situació política de molts municipis de l'àrea metropolitana de Barcelona, i agafant com a punt de referència la instauració de la democràcia municipal amb la celebració de les primeres eleccions municipals democràtiques l'any 1979, podem observar que molts d'ells, després de més de quaranta anys, no han tingut una veritable alternança en la formació dels seus governs municipals. Aquest és un fet important. Tot i valorar que són el resultat d'unes eleccions i, per tant, tenen tota la legitimitat, és també evident que la falta d'alternança perjudica el propi sistema democràtic. La reiteració de governs municipals amb el mateix color polític fa que aquests pateixin un desgast evident dels seus projectes i models de ciutat. Les necessitats existents a finals dels anys setanta i durant la dècada dels vuitanta no són les matei-

xes que les que tenen actualment els ciutadans i, per tant, aquests projectes tenen greus problemes d'actualització. Un altre dels problemes de la manca d'alternança política als ajuntaments és l'allunyament progressiu i la distància cada cop més gran entre els governants i la pròpia ciutadania, fet que provoca una actitud passiva entre els ciutadans i que unes eleccions com les municipals, que són l'administració més propera que tenim, cada cop passen més desapercebudes entre els mateixos votants, amb un augment progressiu del col·lectiu dels abstencionistes.

Per això cal iniciar un nou cicle polític a nivell municipal, especialment als municipis de l'àrea metropolitana de Barcelona. Un nou cicle basat en la transversalitat i en el municipalisme. Un nou cicle que porti també nous lideratges polítics i que doni l'oportunitat als ciutadans de poder veure altres projectes i altres models de ciutat diferents d'aquells que ja fa massa anys que governen aquestes ciutats.

És indispensable la necessitat d'una regeneració democràtica basada en una política de proximitat i de cerca d'acords i consensos entre tots els actors polítics, socials, econòmics i culturals dels nostres municipis. Una política basada en la confiança i la voluntat de voler avançar tots junts, i no uns contra els altres.

Hem de tenir en compte la voluntat de la ciutadania de ser part activa en les decisions que prengui qualsevol govern municipal a través de nous mecanismes de participació ciutadana efectiva i real. Els municipis només poden avançar amb la suma de tots i totes, i només d'aquesta manera podrem assolir uns ajuntaments

i uns governs municipals que gestionin de manera eficaç, eficient i dinàmica. I que siguin un veritable motor de transformació de la nostra realitat social i econòmica, així com que la ciutadania torni a confiar en la política i en els seus ajuntaments si veritablement pot formar-ne part i incidir-hi, amb una gestió totalment transparent i l'obligació de rendir comptes.

Cal facilitar el sorgiment d'una ciutadania responsable, preparada i conscient, que fomenti el diàleg cara a cara, i passejar pels carrers, barris i districtes de la ciutat. La política la fem les persones i per a les persones. El futur dels municipis depèn bàsicament de la seva ciutadania i de la seva capacitat col·lectiva d'avançar.

Tenim la certesa que només podrem iniciar un nou cicle polític als municipis de l'àrea metropolitana de Barcelona, tant a nivell econòmic, social com polític, a través d'una millor manera d'exercir la política, que surti de l'immobilisme actual i que aturi la decadència i l'estancament dels models i de les polítiques que pateixen molts ajuntaments, resultat de la manca d'una alternança real en molts d'ells. Un nou cicle que necessita fer un pas endavant en una nova política que han de liderar noves formacions i noves generacions.

Ciutadans volem ser l'exponent d'aquesta nova generació que representa aquesta nova manera de fer, d'entendre i d'exercir la política, i que creiem que pot portar a terme els canvis necessaris en la política municipal de l'àrea metropolitana de Barcelona. Amb més diàleg, més proximitat, més responsabilitat i una millor gestió. Un nou cicle i noves polítiques.

Aquí es piula

El Twitter en paper

@msalcete

Ayer eché chispas cuando me dijeron "a algunos niños el bullying los hace más fuertes cuando lo superan". El bullying no hace fuerte a nadie! Hay niños que, gracias a su entorno, al apoyo y a su fortaleza interna, logran superar el bullying; no necesitan de él para hacerse fuertes.

@EstradaLaia

Ho vestiran com vulguin, ho justificaran com puguin i comptaran amb la gesticulació de l'espanyolisme, que farà semblar bo l'acord, però la realitat és que avui [8-6-2022] al Parlament ERC, Junts, PSC i comuns han donat via verda a acabar amb un consens de país com és la immersió lingüística.

@temporalitat15

Si us plau, que algú investigui l'estafa que suposen les funeràries i els preus desorbitats que hi has de pagar. Al dol hi he de sumar pensar d'on treure els diners per fer la cosa més senzilla possible i que, tot i això, supera els 2.600 euros. És una burrada que no té cap sentit.

@ivanngutierrez

Avui [13-6-2022] Bitcoin torna a caure. Els 'criptobancs' on molta gent guarda les criptomonedes han restringit operacions per evitar retirades en massa. Per això tenen tant risc, perquè són 100% comportament humà. Ho vam intentar explicar al '30 minuts' *La febre del Bitcoin*.

Director Editorial: Arnau Nadeu
Subdirector d'edicions: Albert Ribas
Subdirectora de digital: Anna Corbatera
Redacció: Albert Alexandre (diari metropolitana), Alba Losada (districtes de Barcelona), Gerardo Santos (Barcelonès Nord i Baix Maresme), Olga

Dipòsit Legal: B 12321-2013

García (Vallès), Francisco J. Rodríguez (l'Hospitalet i Baix Llobregat), Anna Utiel (Montserrat) i Toni Delgado (Esports)
Dept. de Producció gràfica: Susana Dicenta
Distribució: Andrés Meca i Pablo Favieri
Controller: Mauro Favieri

Premi Tassis Torrent de Comunicació 2011

Editor-Administrador: David Centol i Lozano
Director Editorial: Arnau Nadeu
Director General: Marcelo Villanueva
Coordinadora de Producció gràfica: Marga Moreno
Webs temàtics: Pere Giménez i Quim Miró

grup comunicació 21 www.liniaxarxa.cat

Els semàfors

Ins. Santa Eulàlia

L'Institut Santa Eulàlia ha participat en un projecte de sensibilitat ambiental. Els seus alumnes han estat treballant a l'aula fórmules per canviar els nostres hàbits i avançar cap a una societat més sostenible i respectuosa amb la natura.

pàgina 16

Filmserè

El Festival Internacional de Curtmetratges de la Florida, el Filmserè, ha tornat a omplir el barri i la ciutat de cinema. Tot i que està impulsat pels alumnes de l'Institut Eduard Fontserè, el certamen és fruit d'una gran feina comunitària.

pàgina 18

Acadèmia Cultura

Finalment, el Govern de la Generalitat ha aprovat el decret que permet integrar l'Acadèmia Cultura a la xarxa d'escoles públiques. És la cirereta d'una lluita que ha protagonitzat la comunitat educativa d'aquesta escola de la Torrassa.

pàgina 18

Safata d'entrada

Gaudir del turisme català

per Juan de Dios Jiménez

Foto: Arxiu

Arriba l'estiu i és moment de gaudir del bon temps i, sobretot, d'unes merescudes vacances. Sembla que aquest estiu tornarà la normalitat, després d'haver estat patint els efectes de la pandèmia durant dos anys.

Hi ha hagut greus problemes en l'economia, principalment en el turisme i l'hostaleria. És per aquest motiu que hem d'ajudar aquests sectors més que mai, i aquest estiu hem de fer país, és a dir, no cal fer aquells viatges paradisiacs ben lluny, ni anar a altres països d'Europa o de l'estranger en general.

A Catalunya tenim molts llocs que encara no coneixem i que ens queden per descobrir. Podrem gaudir dels seus paisatges i la seva gastronomia si decidim fer turisme per Catalunya.

Si, per contra, aquest estiu no tens vacances o no pots viatjar, perquè la teva economia no t'ho permet o perquè has de fer guardiola, a Sants

comptes amb una àmplia gamma d'instal·lacions esportives amb piscines descobertes i a preus assequibles. A més a més, també podràs anar a les platges de la Barceloneta, amb el bus, pagant només el tiquet.

No t'ho pensis i aquest estiu fes país i visita Catalunya, et sorprendran els grans entorns que hi ha.

Línia L'H no comparteix necessàriament les opinions que els signants expressen en aquesta secció ni se'n fa responsable. Les cartes d'opinió es poden enviar a: opinio@comunicacio21.com

El + llegit

línia l'h.cat

- 1 *Desenes de veïns protesten a Martí i Julià en contra de la tala d'arbres*
- 2 *Investiguen la mort d'un home apunyalat a la Florida*
- 3 *Fil directe amb l'alcalde: Marín anuncia la creació de 'El WhatsApp de la Núria'*
- 4 *Pugna fper la FAVLH: dos estils d'entendre el moviment veïnal es disputen la federació*
- 5 *El fiscal descarta irregularitats en les subvencions del Consell Esportiu*

A les xarxes

#CanvisEnL'AP-7

#PreuDeLaLlum

#Futbollgualitari

@joanignasielena: Més carrils addicionals, nous sistemes de velocitat variable, nou sistema de grues per retirar cotxes accidentats, limitacions en la circulació de camions...

@324cat: La subhasta majorista baixa menys de l'esperat per la forta demanda elèctrica en plena onada de calor i el preu de la llum pujarà, tot i el topall del gas.

@laiabonetruill: Jornada històrica: per fi s'igualen les condicions econòmiques de les seleccions femenina i masculina. Un pas decisiu per avançar cap a la igualtat.

El vici de la bici

per Víctor Porres

Quan encara portava pantalons curts per anar al col·legi, al meu incansable company d'aventures Xavo i a mi ens va parar "El Pequenyet" –un guàrdia urbà del poble que feia quasi dos metres– i, amb la triple autoritat que inspirava l'uniforme, l'alçada i un bigoti prominent, ens va renyar perquè anàvem en bicicleta per un carrer en direcció prohibida. Ens va esbrincar ben fort, però almenys no va treure la porra. Malgrat que no li vam veure mai agafar cap arma, teníem pànic a aquell bastó.

La recent notícia de l'adjudicació a l'empresa concessionària que prestarà el servei de lloguer de bicicletes públiques a l'àrea metropolitana de Barcelona, AMBici –que, malauradament, tindrà una gestió diferent i incompatible amb el consolidat Bicing de la capital–, m'ha fet pensar en la Derbi Panther del Xavo, en les nostres emulacions d'*Els Cinc* per terres ebrenques, en els concursos de salts a l'estil Alain Petit intentant volar sobre els incauts companys estirats a terra i en les curses en les quals ens apostàvem cromos de *La Abeja Maya* o de Migueli i altres herois de la Lliga.

El temps passa, però molts conductors, fins i tot els que s'han tret el carnet de conduir, segueixen confonent-se i no acaben d'assimilar que el senyal de *stop* vol dir "atura't" i que l'intermitent és útil i necessari per avisar els altres conductors quan maniobres cap a l'esquerra o cap a la dreta. I, si vas en bici i no ets manc –ni pretens obligar a jugar al joc de les endevinalles el que tens al darrere–, pots indicar les teves intencions amb el braç, com s'ha fet sempre.

De la mateixa manera, hi ha alguns ciclistes que interpreten el triangle pintat al terra del carril bici com un senyal que els obliga a accelerar encara més quan un vianant pretén creuar la via. Deuen pensar que, en lloc d'un "cedeix el pas", és una fletxa i que és així com han d'actuar, corrent com si estiguessin a l'etapa contrarellotge del Tour.

Per la meua experiència diària torejant bicis, diria que hi ha uns quants tipus diferents de ciclistes: els assenyats, que van ben equipats i circulen amb pre-

caució pel carril bici, respectant els altres vehicles i els vianants; els lliures, que es mouen per dins i per fora del carril, segons el que més els convé –són els mateixos que contribueixen als embolics a les autopistes quan el trànsit és dens i van passant d'un carril a l'altre buscant el més lleuger–; els esbojarrats, que es mouen a una velocitat extrema i són objectors de consciència del fre, sobretot si es dediquen a repartir menjar; els *guiris*, que viatgen en grup i van a l'ample, fent esses i petits *sprints*; i els pares que porten com a paquet els seus fills al darrere, que són cautes com els assenyats, excepte a primera hora del matí, quan fan tard a l'escola i es tornen una mica Tomás Roncero.

Després, més allunyats de la trama urbana hi ha els ciclistes amb mallot i pit descobert. Solen viatjar en bandada, però cal distingir entre dos subgèneres:

Foto: ACN

els corredors professionals, que entrenen a tota velocitat per les carreteres més enrevessades i empinades, i els *patxangueros*, per als quals el pedaleig no és un fi sinó un mitjà per allunyar-se de la rutina domèstica i gaudir d'esmorzars de forquilla que posarien en un destret el mateix Sangonera.

També en l'àmbit rural et pots trobar ciclistes que viatgen en família un darrere l'altre a la vora de carreteres i camins, com si fossin una colla d'ànecs, la majoria endreçadets i ben avinguts, però alguns amb un punt sàdic, deixant enrere l'aneguet més petit perquè se senti motivat, perquè així és la vida, animalets meus. I, a les muntanyes, apel·lant a la màxima llibertat, hi transita el ciclista BTT, sovint també conegut com el "jo baixo per on em rota i, si pel mig hi ha un berenador, mala sort per a l'ensalada russa i les costelles a la brasa".

Arribats a aquest punt, no hauria de pagar just per pecador per molts pecadors que hi hagi sobre dues rodes. No hi ha disponible cap estudi recent del CIS sobre el percentatge d'incívics al manillar, però m'aventuraria a dir que els ciclistes prudents i responsables són majoria, malgrat que els *inbícics* es fan notar molt.

Uns i altres, com a elements intrínsecs de la diversa fauna actual, són depredadors de l'espai natural dels vianants i, alhora, preses fràgils davant dels abusos dels vehicles de motor que, a jutjar per les polítiques de pacificació del trànsit empreses a Barcelona, s'estan convertint en una espècie a extingir o, si més no, que caldria traslladar a altres ecosistemes allunyats de l'asfalt. Perquè el que no es veu no perjudica qui no vol mirar i, lluny de les urbs, tot s'aguanta, especialment al sud.

Des de la perspectiva dels ciclistes, no podem lluir que siguem una ciutat respectuosa amb els usuaris de les bicis. Amb iniciatives com la pedala infantil Kidical Mass es demana la pacificació dels carrers i la millora de les infraestructures per a la bici per poder garantir la seguretat de grans i petits. I els més exigents volen que Barcelona esdevingui la nova Boston, on estan apostant fort per una mobilitat en què la bici agafa cada cop més protagonisme en detriment del cotxe.

Crítics o defensors, tots som o hem sigut ciclistes a temps parcial, ja sigui en alguna etapa de la vida, els caps de setmana o a les vacances. El problema és que tenim una memòria de curt termini i som bastant *jaquetes*: quan anem en bici, maleim els cotxes i els vianants, i quan ens movem a peu o en automòbil, les bicis són un incordi.

L'espècimen que queda per situar en un bàndol o l'altre és l'usuari de la bici elèctrica, que no és més que una bicicleta amb motor i, per tant, sona a un enganyós eufemisme per referir-nos a la versió moderna i menys contaminable del clàssic ciclomotor. I no val a dir que els usuaris de les bicis elèctriques també pedalegen, perquè això ja ho feia el meu iaio quan se li calava el motor de la seva vella Mobylette.

Les millors perles

"Mai no és massa tard per tornar a començar", cantava Sopa de Cabra. I Luis Martín Montejo ha demostrat que tenien raó: aquest home de 87 anys, que va haver de deixar els estudis als 14, s'acaba de graduar de batxillerat. Ho ha explicat *El País*.

Un pont s'esfondra el dia de la seva reobertura mentre desenes de persones l'estrenaven. Ha passat a la localitat mexicana de Cuernavaca, on l'alcalde i altres càrrecs van ser alguns dels accidentats.

"Qui vol perreo?" o "On estan les noies solteres?" són les preguntes que va fer Rauw Alejandro a un RCDE Stadium entregadíssim, després que digués: "Barcelona és la meua ciutat". Efectivament, va parlar en català. Bona feina, Rosalía.

Quantes faltes d'ortografia es poden fer en una pregunta curta? Sembla que el dissenyador del cartell d'un bar ha volgut batre algun rècord: "Que t'he apateix?". Per si no s'entén: volia saber què et ve de gust.

María Belmez/ACN

LA FOTO

Fer servir el català no canvia la sentència.

En els últims anys, l'ús del català en l'àmbit de la justícia s'ha reduït de manera dràstica.

Tothom qui participi en un judici té dret a fer servir el català i que aquest dret sigui respectat.

**FEM JUSTÍCIA AL
CATALÀ**

Tots en som
responsables

Fem-ho / BÉ
TOT
POSSIBLE

Generalitat
de Catalunya

Tribuna

De Falcone a Impastato

per David Fernández

«Non li avete uccisi, le loro idee camminano sulle nostre gambe»

Pancartes dels joves de Palerm

Ahir va fer trenta anys de l'assassinat del jutge Giovanni Falcone, símbol universal i referència global de la lluita contra la màfia i totes les seves terminals en tots els angles cecs del poder. A les cinc i quaranta-vuit minuts de la tarda, l'Institut Nacional de Geofísica italià detectava una tremolor sísmica similar a un terratrèmol. Eren els gairebé 500 quilos d'explosius col·locats a l'autopista per ordre de Salvatore Riina. Qui va prémer el botó fou Giovanni Brusca, sicari amb el sobrenom d'*U' Verru (El Porc)*. Algú –des de dins– havia filtrat hora i trajecte. La màfia, sistema de poder, és així i és així. La mort del jutge Falcone –i de la seva dona Francesca Morvillo, també magistrada, i dels tres escortes que els acompanyaven– precediren la mort, només 57 dies després, del jutge i amic Borsellino –«*he d'anar de pressa, ara em toca a mi*», havia anunciat. I va passar. Del segon funeral ha quedat una imatge per a la retina de tota memòria: quan la classe política va voler entrar a l'església, una multitud anònima ho va impedir al crit de *Fora la màfia!*. Els vincles cruels entre màfia i Estat feia temps que eren evidents. Catorze anys abans hi havia hagut un altre maig similar, aquest cop enmig de les eleccions locals del 1978. A Cisini era assassinat Peppino Impastato, impulsor de la ràdio lliure autogestionada *Aut* –«*no poden empresonar l'aire*», havia deixat dit–, militant comunista, altaveu contra la corrupció feta sistema i candidat a les municipals –perquè la màfia es combat des de baix i porta a porta– per Democrazia Proletaria. L'execució fou extremadament cruel, però contra tota omertà la població va anar a les urnes a votar-lo i l'elegí regidor igualment. El seu comiat és considerat la primera gran manifestació contra la màfia. Impastato va morir –engolit entre mentides oficials que l'acusaven de terrorista– el mateix dia que Aldo Moro, sota l'era dels anys de plom italians.

És sabut que a les xarxes socials hi ha de tot i que el que més corre és deixalla tòxica, però encara s'hi pot trobar un reportatge que commou i emmudeix sobre el doble assassinat dels jutges –*Cadàvers excel·lents*, de *Documentos TV*– o la pel·lícula *I cento passi* –en referència a la distància de cent passes que separaven la casa de Pepinno de la casa del cap de la màfia que va ordenar matar-lo. Diran que per què parlo d'això al *Línia*, que sempre ens demana abordar qüestions metropolitanianes. L'única resposta disponible és que l'onada expansiva del 1992 va acabar arribant fins a tots els racons dels litorals dels Països Catalans. Les nostres platges, de Salses a Guardamar, van esdevenir refugi de totes les màfies. Fins a vint clans s'hi van instal·lar. Ho va facilitar, aleshores, una justícia gens especialitzada, un règim penitenciari més tou i l'extrema facilitat –del sector immobiliari a l'hostaleria, d'assessories fiscals a clubs d'inversors– amb la qual es podien blanquejar milers de milions. Hi són totes encara –la Cosa Nostra, la 'Ndrangheta, la Camorra i la Sacra Corona Unita. Després, la globalització va anar implicant una globalització criminal d'elevat impacte local. De seguida vingueren noves màfies a colonitzar també els baixos de l'economia catalana –les russes, les ucraïneses i les georgianes, o les tríades xineses. Qui més en sap de tot plegat és el bo d'en Joan Queralt Domènech –autor de *La Gomorra catalana o Màfies, economia i política*.

Hi ha alguns sumaris judicials –*Avispa, Marmol Rojo, Troika, Turandot, Clotilde*– que fa temps que contenen milers de detalls de com s'han instal·lat als nostres municipis i amb quines operatives. Fins i tot en aquells famosos cables de WikiLeaks pels quals se gueix oberta la persecució salvatge contra Julian Assange hi sortia un document del Departament d'Estat dels EUA on suraven les queixes del fiscal espanyol José Grinda contra un bufet català de togues d'or: «*Per què Cuatrecasas defensa constantment membres de la màfia russa?*». La pregunta encara no ha estat resposta. De com s'han relacionat les màfies amb les esferes catalanes de poder hi ha tres detalls dràstics: l'advocat Piqué Vidal fou condemnat fa no gaire per blanquejar els diners del temible càrtel criminal de Sinaloa; José Mestre, nomenat l'any 2010 empresari de l'any i totpoderós empresari del port de Barcelona, va ser condemnat pels seus vincles directes amb els càrtels colombians, i de sobrenom li deien *Don* –i els seus iots a Menorca es diuen encara *Corsario* i *Cosaco*–; i el tinent coronel de la Guàrdia Civil Máximo Blanco López fou enxampat amb 4.000 quilos d'haixix quan pretenia amarrar a Sant Carles de la Ràpita. Blanco López no era un qualsevol: era el número dos d'Intxaurrondo i havia estat el màxim responsable de la lluita contra la droga en aquella funesta caserna. La màfia és així i ja és així.

Roberto Scarpinato, hereu de la lluita permanent de Falcone i Borsellino, ho avisava l'any 2009 quan va publicar *Il ritorno del principe*: «*Cada cop succeïa amb més freqüència i m'adonava que el món dels assassins comunicava a través de mil portes giratòries amb insospitables salons i algunes alcoves encoixinades del poder. He hagut d'assumir que no sempre tenien rostres miserables i trets populars. Al contrari, els pitjors d'ells havien freqüentat les nostres millors escoles, podíem trobar-los en els millors ambients i de vegades podies veure'ls a l'església colpejant-se el pit al costat d'aquells que ja havien condemnat a mort*». «*Si l'Estat*» –segueix el jutge Scarpinato– «*neix de la superació dels poders i regles privades mitjançant la constitució d'un ens superior que mitjança entre poders privats en favor de l'interès general, l'Estat mor o comença a morir quan aquests poders privats se n'apropien i el sotmeten a les seves pròpies lògiques. Aleshores l'únic principi regulador de les relacions socials és la força, i aleshores sobre aquells que no formen part de cap tribu social forta –joves precaris, aturats, avis pobres, marginats i milions de ciutadans– es carrega tot el cos social de les transaccions fetes entre les diferents tribus en el seu interès exclusiu*».

Mentrestant, ahir, a primera hora, arrencant la setmana amb la ràdio, s'escolaven dues falques intravenoses. Una, que a la Catalunya on l'exclusió social ja supera el 30%, 500.000 persones requereixen avui el banc d'aliments per omplir la nevera. L'altra, que arreu del món 263 milions de persones més s'han enfilat al penya-segat de la pobresa extrema a conseqüència de la gestió de la covid, mentre s'ha disparat la concentració de la riquesa i hi ha un nou multimilionari cada 30 hores. Algú va teoritzar fa temps: «*El capitalisme ha après de la màfia tot el que la màfia creia que havia après del capitalisme*». Allà seguim i, malauradament, no n'hem sortit. Però fins i tot així no poden empresonar l'aire i el vent que xiula: encara Pepinno, encara Borsellino, encara Falcone.

“

**Les nostres platges,
de Salses a Guardamar,
van esdevenir refugi
de totes les màfies**

”

Flaixos

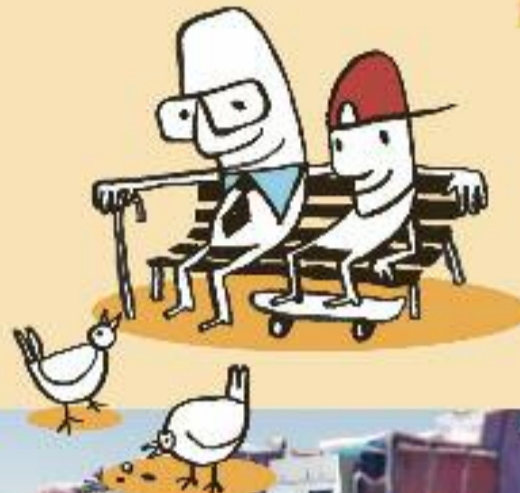
@MarcSarrats: Hi ha una part de mi que fantasieja amb la idea que tota la militància de l'esquerra *independe* la conformen polis infiltrats espiant-se els uns als altres.

@EscurcoNegre: “El tarat que va declarar la independència” és una frase que el 2017 te la diu Federico Jiménez Losantos i el 2022, el portaveu d'ERC al Congrés.

@nyanstela: Doncs em va molt millor des que, quan conec una persona, em fixo més en si m'agrada ella a mi que en si li agrado jo a ella.

AIXÍ SERÀ LA NOVA PLAÇA ESPANYOLA

UN NOU ESPAI DE
CONVIVÈNCIA
PERQUÈ TOT HOM
EN GAUDEIXI

A LA PLAÇA

- Reordenem els espais per millorar la mobilitat de les persones.
- Renovem el paviment.
- Instal·lem nou mobiliari urbà (bancs, papereres...).
- Conservem l'arbrat existent i plantem nous exemplars.
- Rehabilitem i dignifiquem la font.

A L'ÀREA DE JOCS INFANTILS DEL CARRER DEL MONTSENY

- Ampliem la superfície fins als 290 m².
- Instal·lem nous elements de joc.
- Renovem el paviment de cautxú.
- Fem l'espai més acollidor amb la introducció d'un jardí vertical a les mitgeres.

Regidoria del
Districte II

Més informació: WhatsApp:
93 403 62 50 667 995 164

COLBLANC
LA TORRASSA
BEN MACO

Ajuntament de L'Hospitalet

Amb la voluntat de combatre l'incivisme i la inseguretat, la Guàrdia Urbana, en col·laboració amb els Mossos i la Policia Nacional, ha posat en marxa el pla UNTOS, que preveu incrementar la vigilància als Blocs Florida, l'avinguda Severo Ochoa i les places Eivissa i Llibertat.

Fiscalia i policia discrepen pel rol de Marín al cas Consell Esportiu

- » El ministeri fiscal demana arxivar la causa contra l'alcalde
- » Els agents, en canvi, creuen que va donar suport als investigats

TRIBUNALS ▶ Una de freda i una de calenta per a Núria Marín. Això és el que ha experimentat l'alcalde les últimes setmanes, després que la fiscalia demanés, en primer terme, l'arxivament de la seva causa en el marc del presumpte cas de corrupció del Consell Esportiu i poc després es filtrés a *El País* l'informe policial amb l'anàlisi del seu telèfon mòbil, el qual mostra que Marín hauria tingut coneixement "clar, exprés i concret" de les irregularitats que s'haurien estat cometent a l'ens esportiu.

Segons l'atestat de la Policia Nacional, Marín va intercanviar una quantitat "ingent" de missatges amb els dos exregidors investigats, Cristóbal Plaza i Cristian Alcázar, a qui hauria mostrat el seu "suport incondicional". L'informe policial és una cronologia dels fets fins al desembre del 2020, quan Marín va anar a declarar com a detinguda a la comissaria. Els investigadors fan constar a l'atestat que Jaume Graells, exregidor socialista que va denunciar les presumpcions irregularitats al Consell Esportiu i que serà el líder d'ERC a la ciutat, va alertar Marín el febrer del 2020 sobre unes anomalies que havia detectat.

Malgrat disposar de tota la informació, assenyalen els investigadors, l'alcalde, en comptes de prendre les mesures que el seu càrrec li permetia, hauria optat per no fer res. Una "inacció" que els denunciats haurien utilitzat per desacreditar Graells, així com per "elaborar estratègies per blanquejar" les actuacions. Estratègies, apunta la policia, on hi hauria participat la mateixa alcaldessa.

Marín, en una imatge d'arxiu del febrer. Foto: Albert Segura/ACN

L'anàlisi del mòbil de Marín també acredita que la batllessa anava informant del desenvolupament del cas tant a Salvador Illa, actual primer secretari del PSC i aleshores ministre de Sanitat, com a Miquel Iceta, líder del partit en aquell moment i actual ministre de Cultura.

Per tot plegat, LH En Comú Podem, formació que està personada com a acusació popular al cas, ha tornat a demanar explicacions a Marín. "Com a part del seu deure com a alcaldessa, hauria d'haver apartat els alts càrrecs investigats de les seves responsabilitats en el moment que va ser coneixedora dels fets", al·lega la portaveu, Ana González, que acusa Marín de "preferir protegir els denunciats abans que la ciutadania a la qual representa".

Pel que fa al contingut de les converses que ha fet públiques l'informe policial, els comuns consideren que "haurien de tenir conseqüències per ètica i responsabilitat política", més enllà de les que se'n puguin derivar o no penalment. "Confirmen que l'alcalde va fer costat als denunciats

i no va assumir la seva responsabilitat", critiquen els comuns.

Qui també ha sortit al pas dels resultats de l'informe policial ha estat el mateix Graells, que en un vídeo ha demanat la dimissió de Marín. "Era coneixedora dels fets i de les males pràctiques des del minut u", etziba.

Sigui com sigui, des de la Fiscalia no consideren que Marín hagi actuat de manera indeguda. "L'actitud, el comportament i les decisions de la investigada no encadenen amb la idea d'una deixadesa de funcions. Va complir amb l'obligació de controlar l'ús de les subvencions concedides", assenyalen el ministeri fiscal, que demana arxivar la causa contra l'alcalde. A més, sosté que Marín va col·laborar a l'hora de traslladar la informació als jutjats i que va actuar "sense cap ànim d'ocultar els fets".

Per últim, el 16 juny la Comissió d'Afers Institucionals del Parlament va aprovar la compareixença de Marín a petició d'ERC i amb els vots favorables de tots els partits, menys el PSC, per tal que l'alcalde doni explicacions.

Dos estils d'associacionisme veïnal es disputen la FAVLH

VEÏNS ▶ La Federació d'Associacions de Veïns de l'Hospitalet (FAVLH) escollirà una nova junta el 18 de juny. L'assemblea se celebrarà a l'hotel d'entitats d'Amadeu Torner i hi concorreran dues candidatures.

Per una banda, n'hi ha una que es pot qualificar de rupturista, liderada per quatre entitats que ja s'han pronunciat a favor d'un canvi d'aïres a la federació: l'Associació de Veïns i Veïnes de la Florida, Som Santa Eulàlia, l'Associació de Veïns i Veïnes de Collblanc-la Torrassa i l'Asso-

ciació de Veïns Independent de Bellvitge. Per altra banda, n'hi ha una altra conformada per la resta d'entitats adherides a la federació i que, a priori, representaria un cert continuisme amb la junta actual.

La situació va tensar-se dilluns dia 13, quan hi va haver una reunió "desagradable" de la federació. D'allà va sortir la idea de presentar una candidatura més 'oficialista', que podria liderar l'actual president, Manuel Piñar. Per a més informació sobre aquest tema, visiteu linialh.cat.

Guerra a les terrasses sense llicència i amb més infraccions

Hi ha moltes terrasses a la ciutat que incompleixen els usos. Foto: Ajuntament

CONVIVÈNCIA ▶ L'any passat el consistori va tramitar 142 expedients sancionadors a un centenar d'establiments de la ciutat per infraccions relacionades amb les terrasses. Ara, l'Ajuntament ha anunciat que intensificarà les accions contra els vetlladors sense llicència i que més infraccions cometen. En general estan relacionades amb molèsties al veïnat i incompliments de les condicions d'ús.

D'aquesta manera, l'Ajuntament requerirà als titulars de bars que tenen instal·lades ter-

rases sense llicència que les desmuntin. I, a banda, es dedicaran més recursos a revocar llicències de locals que incompleixen la normativa.

ELS LOCALS MÉS CONFLICTIUS

Aquesta actuació se centrarà en un primer moment contra set vetlladors de bars ubicats a les avingudes de Severo Ochoa i Electricitat, i als carrers Pubilla Cases i Toledo. També seran requerits tres establiments dels carrers Luarca, Marcel·lí Esquius i Aigües del Llobregat.

Atenció psicològica via telemàtica

Psicoterapeuta Col·laboratiu i Dialògic

Psicòleg

Depressió, Ansietat, Estrès
Dificultats de relació

Visites concertades dimarts i divendres

www.javiercentol.com

625 522 561

Numància, 52-54 Entresòl 4t

Garcia fa un pas al costat perquè Graells encapçalari ERC

POLÍTICA ▶ Cop de timó a la política hospitalenca. Antoni Garcia, portaveu d'ERC, ha fet un pas al costat perquè Jaume Graells, l'exregidor del PSC que va denunciar les presumptes irregularitats al Consell Esportiu i que va trencar el carnet del partit a finals del mes passat, pugui encapçalar la llista dels republicans a les eleccions municipals de l'any vinent.

Garcia va enviar una carta adreçada a la militància en la qual reivindica la feina feta els últims anys a la ciutat, la qual, assegura, ha permès que ERC aconseguís els millors resultats a l'Hospitalet des de la restauració de la democràcia.

Aquest moviment es produeix poc després que l'executiva local d'ERC hagi proposat formalment a la militància que Graells sigui cap de llista dels republicans a les municipals del 2023. L'assemblea local, que serà l'encarregada de debatre i ratificar aquesta proposta, se celebrarà el 16 de juny.

Per la seva banda, Garcia ha reconegut que la direcció d'ERC considera que amb aquest canvi es podran millorar els resultats obtinguts pels republicans fins ara, i fins i tot "te-

Graells va assistir fa poc a un acte d'ERC a Barcelona. Foto: ERC

nir possibilitats de guanyar l'alcaldia". "No seré, en aquest punt, cap obstacle a aquesta proposta i donaré suport a Jaume Graells", ha afegit Garcia, que continuarà com a portaveu d'ERC al Ple.

"DISPUTAR L'ALCALDIA"

Amb tot, des d'ERC al·leguen que la incorporació de Graells té la voluntat "d'eixamplar" i "enfortir" el projecte republicà a la ciutat, "comptant amb persones independents i sectors representatius que s'estimen la ciutat", i així oferir una "candida-

tura plural i forta". A més, els republicans consideren que les presumptes irregularitats relacionades amb el cas Consell Esportiu "han desdibuixat la imatge de la ciutat". Per tot plegat, es mostren convençuts que poden plantejar una candidatura que permeti "disputar" l'alcaldia a Núria Marín.

Per la seva banda, la viceprimera secretària d'Organització del PSC, Lluïsa Moret, va apuntar que la renúncia de Graells i el seu futur fitxatge per ERC són "dues notícies que s'expliquen per si mateixes".

Polèmica parroquial a Can Serra pel pregó de les festes

CAN SERRA ▶ El pregó de la Festa Major de Can Serra ha estat envoltat de polèmica. En un primer moment, la idea del govern municipal era fer-lo a la Casa de la Reconciliació, la parròquia de Sant Benet. Així constava, i continua constant, al programa de festes. Tanmateix, la pregonera, que era la mateixa regidora del Districte, Lola Ramos, va haver d'acabar fent-lo al recentment inaugurat Casal de la Gent Gran. I és que l'assemblea parroquial va decidir dies abans que no cediren els locals del temple per fer el que consideren un acte polític. "La parròquia no ha d'acollir actes que fàcilment puguin instrumentalitzar-se políticament", van expressar des de Sant Benet en un comunicat.

El rector del temple, Emilià Almodóvar, justifica a *Línia LH* la decisió de l'assemblea parro-

quial. De fet, en el comunicat acusen el govern municipal de no haver estat "solidari ni acollidor" amb les persones més pobres de la ciutat i lamenta que la regidora Ramos "no es caracteritza per la seva voluntat de negociació". Per tot plegat, i malgrat algun toc d'atenció del bisbat, Almodóvar es va negar en rotund a obrir els locals de la parròquia per fer el pregó, que es va acabar fent en una sala del Casal de Gent Gran.

Malgrat això, la regidora va expressar la seva satisfacció per haver pogut llegir el pregó a la sala del casal. "Millor escenari no vam poder tenir", va escriure a les seves xarxes socials. "I amb totes les comoditats d'un nou equipament de nivell", va afegir. No va fer cap referència a la polèmica amb la parròquia, que finalment es va sortir amb la seva.

La regidora va acabar fent el pregó al Casal de Gent Gran. Foto: Ajuntament

el valor de la proximitat

100.812

usuaris únics metropolitans
Octubre'21 OJD

166.566

pàgines vistes
Octubre'21 OJD

línia

el diari metropolità

liniaxarxa.cat

grup comunicació21

En la seva compareixença per anunciar que deixava la política, Elsa Artadi va dir que ja no tenia energia per seguir. Foto: Natàlia Segura/ACN

A l'Elsa li agradava pintar. Fer dibuixos a llapis i després omplir-los amb aquarel·les. També li agradava fer ioga. De fet, va cursar la formació per ser-ne professora. Les sèries li encantaven, sobretot les d'intriga nòrdica. N'era tan addicta que va estar un temps sense televisió per no veure'n tantes. A l'Elsa li encantava anar al poble de la seva infància, Sitges. Allà reconnectava amb els moments feliços, sense preocupacions, dels estius de quan era una nena i una adolescent. Malauradament, hi anava poc. Massa poc.

Elsa Artadi, de Junts per Catalunya, va haver de renunciar a moltes de les coses que li agradaven per dedicar-se a la política. Potser ho va fer per vocació. Potser per passió. Sigui com sigui, un dia va dir prou. La feina l'havia sobrepassat. Havia arribat al seu límit. El 6 de maig va convocar una roda de premsa per anunciar que ho deixava. Va ser un dia difícil per a qui era candidata a l'alcaldia de Barcelona. "Tots podem tenir un moment de dir prou", va verbalitzar. "No puc més. No tinc energia per seguir. No em sento amb forces per continuar", va dir entre llàgrimes. La política, com un tsunami, li havia passat per damunt.

CREMAR-SE

Poques vegades es veuen polítics de primer nivell exposant el seu malestar. A la memòria queda aquell instant en què Alba Vergés, aleshores consellera de Salut, va plorar mentre anunciava que, per un brot de covid, es confinava Igualada, la localitat on vivia la seva família. Molts la van atacar en considerar-la dèbil per ocupar el càrrec que ocupava, i en el moment crític en què ho feia.

Encara és més difícil que una figura pública decideixi deixar la primera línia mediàtica perquè no pot més. Davant del cas d'Artadi cal preguntar-se quantes persones que es dediquen a l'àmbit públic viuen una situació d'estrès o de depressió i continuen treballant sense dir res.

Montserrat Benedí és una excepció. Ella és regidora d'ERC a l'Ajuntament de Barcelona i, tot i que creu que dedicar-se a la política és "un privilegi perquè suposa fer un servei de proximitat a la gent", també reconeix que és una feina "molt exigent que requereix molta responsabilitat". "Genera estrès, tensió i dificulta la conciliació familiar i personal", afirma.

Ella és una de les poques personalitats públiques que ha reconegut obertament haver tingut problemes de salut mental. "He patit ansietat, angoixa, principis de depressió abans de fer política... Però tinc la sort de conèixer-me en l'àmbit emocional i, quan començo a pensar que ho vull deixar tot, prenc les mesures adequades: vaig a la meva metgessa del CAP", diu. L'últim cop que li va passar va ser en plena pandèmia. Durant aquells dies

Política i salut mental: un binomi d'alt risc

La política és una professió perillosa per a la salut mental. La sobreexposició als mitjans, la impossibilitat de conciliar la vida familiar o la por d'equivocar-se poden provocar problemes emocionals. Parlem amb diferents polítiques sobre com viuen aquesta pressió i sobre com a les institucions encara és un tema tabú.

rebia missatges constants de persones i d'entitats. "Haver de donar tantes respostes i intentar resoldre situacions complexes em va provocar un atac d'angoixa", recorda.

La política és una feina de 24 hores i set dies a la setmana que pot acabar cremant. És el que tècnicament s'anomena *burnout*. Segons explica la psicòloga Alba Alfageme, el també anomenat síndrome d'esgotament professional sorgeix quan la persona es

veu desbordada en l'àmbit laboral. "És com una cursa de fons: vas sumant cansament", detalla l'experta. "Al final sents que no pots amb tot, que no tens el control i que estàs sobrepassada", afegeix. Pel camí hi ha tota una sèrie de símptomes que la manca d'educació en salut mental fa que no tinguem en compte "fins que no estem caient pel precipici". Es refereix a l'insomni, les palpitations, l'ansietat o la fatiga constant que acaben derivant

en una sensació d'incapacitat. "Li pot passar a qualsevol persona, però en el cas de la política hi ha alguns components que la converteixen en una professió de risc", afirma Alfageme.

SOBREEXPOSICIÓ

L'alt ritme de feina que no permet tenir caps de setmana no és l'únic element que pot fer trontollar el benestar emocional dels polítics. Les persones que s'hi dediquen estan constantment ex-

posades a l'opinió pública, i en un món hiperconnectat com l'actual això també pot ser devastador. "És molt difícil que la pressió de les xarxes socials no t'afecti i dinamiti la teva autoestima", considera Alfageme.

Tot i que es va arribar a especular que era una estratègia de màrqueting polític, és probable que en la decisió d'Ada Colau d'abandonar Twitter hi hagués una explicació psicològica. "Que em critiquin, em preguntin o em

Privilegiats?

● La política, queda clar, és una activitat que suposa un alt risc per a la salut mental. Amb tot, la majoria de representants que han intervingut en aquest reportatge reconeixen que la seva situació no és diferent de la que viu la societat en general, sobretot després de la pandèmia, i creuen que les millores en salut mental s'han d'estendre per a tothom. "Si només es deixés que els polítics tinguéssim una vida conciliada, seríem uns privilegiats", afirma Joan Ramon Riera, regidor del PSC a l'Ajuntament de Barcelona. Al mateix temps, el so-

Malgrat això, i com afirma la psicòloga Alba Alfageme, les persones que es dediquen a l'àmbit públic són un reflex en el qual s'ha d'emmirallar la societat i, per això, si reconeixen que pateixen dificultats psicològiques poden ajudar a erradicar el tabú que plana sobre la salut mental. Potser no es tracta de tenir privilegis, sinó de ser sensibles a aquesta problemàtica. Encara més quan, com alerta l'Organització Mundial de la Salut (OMS), s'espera que la depressió sigui la primera causa de discapacitat al món el 2030 i, al llarg de

Segons l'OMS, el 2030 la depressió serà la primera causa de discapacitat i un de cada quatre ciutadans tindrà problemes de salut mental durant la seva vida

cialista considera que des de la política cal fer esforços per aconseguir que tothom pugui gaudir d'una atenció psicològica adequada. "Cal donar una resposta pública més contundent davant dels problemes de salut mental. Hem de desplegar un sistema de salut mental públic fort perquè hi ha demandes ciutadanes que no estan cobertes", argumenta.

També ho pensa Mar García, diputada de Barcelona en Comú al Congrés espanyol, quan assenyala que, a diferència d'una persona que ha estat desnonada o d'algú que treballa durant jornades maratonianes, ella, quan va patir problemes, en certa manera va poder "gestionar-los".

la seva vida, una de cada quatre persones tindrà problemes de salut mental. No són les úniques xifres que ens mostren un futur negre. Un informe de la consultora estatunidenca Gallup considera que només un 8% dels treballadors espanyols estan compromesos amb la feina, mentre que en indrets com Islàndia aquesta xifra arriba al 22%. Per altra banda, els treballadors espanyols són dels més infeliços de l'Europa occidental. Només un 42% creuen tenir una vida pròspera, quan a Finlàndia són un 85%. Més dades de l'informe: un 43% dels treballadors de casa nostra estan estressats i un 27% es declaren "enfadats".

portin la contrària no només no em molesta, sinó que ho accepto i m'agrada", deia aleshores l'alcaldessa de Barcelona. "Per desgràcia, la xarxa s'ha omplert de perfils falsos i anònims que intoxicuen i inciten a l'odi", afegia.

Més enllà d'això, i segons Alfageme, aquesta hiperconnectivitat també pot afectar els polítics d'una altra manera: en la seva capacitat de prendre decisions. En aquest sentit, tal com explica l'exalcaldessa de Badalona i diputada de la CUP-Guanyem, Dolors Sabater, "la sobreexposició pública i la por de fer una pifia comunicativa" són dos dels elements que més la tensen. En línies similars s'expressa el regidor del PSC de Barcelona Joan Ramon Riera. "Tenim molta responsabilitat en la presa de decisions i hi ha molta por d'equivocar-se", afirma en general.

Tot això passa en un món canviant que, per a Alfageme, podria definir-se com a volàtil. "Abans les legislatures duraven quatre anys, però ara els polítics tenen la sensació que el seu pas per les institucions pot acabar en qualsevol moment", diu. Aquest fet genera inestabilitat i inseguretats. "Estem vivint un moment en què les coses canvien ràpidament i, com hem vist amb la pan-

dèmia o amb el Procés, hi ha poca estabilitat social", afegia la psicòloga. Tot això afecta la ciutadania en general i suposa una pressió extra per als polítics. "Ara ja no planifiquem a tants anys vista i això és un problema, perquè la política també ha de pensar-se a llarg termini i des de la paciència", considera.

UN TABÚ

I podem sumar-hi un darrer element que fa de la política un lloc on la salut mental brilla per la seva absència: mostrar-se dèbil i reconèixer el patiment penalitza molt.

Com és, segons la majoria de la ciutadania, un bon polític? Segurament algú racional, amb nervis d'acer i que no es deixi endur per les passions. Probablement un home blanc que rondi la quarantena i amb estudis universitaris.

Just quan Mar García va ser elegida diputada al Congrés espanyol per Barcelona en Comú va donar a llum dos bessons prematurament. Ella, com Benedí, és una de les poques polítiques que ha fet públics els seus problemes psicològics. Les complicacions de salut dels bessons, la depressió postpart i la mateixa entrada al circ polític per a

"La política és una feina molt exigent que requereix molta responsabilitat, genera estrès, tensió i dificulta la conciliació de la vida familiar i personal"

"Des dels partits de vegades és més fàcil denunciar la mala salut mental dels treballadors d'una fàbrica que la que viuen els mateixos polítics"

algú que venia de fora d'aquest àmbit li van generar "una crisi d'ansietat".

El cas és que la institució a la qual va entrar no va acollir-la com caldria. "La política de partits i la institucional no estan preparades per a la salut mental ni les cures", diu. Quan va decidir explicar el seu cas, poques persones de l'hemicicle se li van acostar per saber com estava. "Més enllà de les amistats, em vaig sentir molt sola", recorda. A més, considera que en partits com el seu "de vegades és molt més fàcil denunciar la mala salut mental dels treballadors d'una fàbrica que la que viuen els mateixos integrants de la formació".

El seu cas demostra fins a quin punt la salut mental continua sent un tabú a la política i quins atributs s'hi premien. Podria ser diferent? Totes les representants que han volgut parlar amb el *Línia* sobre la salut mental en primera persona són dones i coincideixen en un fet: actualment les institucions són espais patriarcal on els valors de la masculinitat s'imposen. "És un món molt opressiu, on impera la raó, i si no tens certa agressivitat, no et consideren vàlida", diu García. Per a Sabater, "la política institucional

i de partits és molt depredadora i competitiva". "Les mentides, els ganivets i les jugades brutes són freqüents", afegia. "De vegades sembla que la política pugui funcionar al marge de la vida", sentència.

Hi manquen, per tant, les cures i els lideratges emocionals que sempre han estat repudiats en considerar-se quelcom femení. En aquest sentit, la pregunta que es fa Alfageme és important: "Vull una persona que s'assembla a mi i que tingui problemes o algú sense emocions?"

L'Elsa ja fa dies que no escriu res al seu compte de Twitter, concretament des del 5 de maig. Abans, en un dia podia fer més de 10 publicacions. És bonic imaginar-se-la, ella que podrà, pintant una aquarel·la del mar a Sitges. Descansant o recuperant-se.

Potser els milers de persones que treballen cremades i els polítics que ja no poden més haurien de fer el mateix: un pas endavant i reconèixer que, de vegades, la feina no és vida.

Un reportatge
d'Albert
Alexandre

El parc de la Serp va tornar a ser el principal escenari de la Festa Major de Sant Josep entre els dies 19 i 22 de maig. La normalitat post covid va permetre celebrar una fira de comerç, un correfoc i una ruta de tapes.

Unanimitat política per a la construcció del nou ambulatori

SALUT ▶ Han estat molts anys d'espera, però sembla que a poc a poc l'esperat ambulatori de Sant Josep serà una realitat aviat. El Ple de finals del maig va aprovar per unanimitat la modificació del Pla General Metropolità (PGM) que permet edificar el centre mèdic en el solar que hi ha a la confluència de les avingudes Josep Tarradellas i Isabel la Catòlica. "Cedim el solar perquè realment hi ha una voluntat explícita, un compromís ferm per part de la Generalitat per començar les obres ràpidament", va reconèixer l'alcaldessa, Núria Marín, que considera que és una "gran notícia" que dona resposta a una reivindicació "històrica".

Certament, el terme "històric" va estar present als discursos de tots els grups municipals a l'hora de valorar la notícia. "Es posa fil a l'agulla a un dels compromisos que va adquirir a l'anterior mandat la consellera Alba Vergés", va reivindicar el portaveu d'ERC, Antoni Garcia.

El solar on ha d'anar el centre mèdic. Foto: Línia L'H

Per la seva banda, la portaveu del PP, Sonia Esplugas, va celebrar que el projecte "comenci a caminar" i va recordar que la construcció del futur ambulatori ajudarà a descongestionar el CAP de la Rambla Just Oliveras, que atén els ciutadans del Centre i de Sant Josep.

Al seu torn, la portaveu accidental de Ciutadans al Ple, Carmen Esteban, va preguntar sobre el futur de l'enorme xiprer que hi ha al solar. En aquest sentit, el primer tinent d'alcaldia i

portaveu del PSC, Francesc J. Belver, va contestar que es preservarà, però que cal veure "qui fa què o com", amb relació a l'arbre, la situació del qual caldrà analitzar un com s'organitzi la construcció de l'equipament.

Per acabar, la portaveu dels comuns, Ana González, va demanar que els habitatges que hi ha previstos al solar –juntament amb el centre mèdic i un aparcament subterrani– es dediquin a famílies amb dificultats per accedir a un pis.

L'H reivindica el seu esperit acollidor en un documental

HISTÒRIA ▶ "La història de l'Hospitalet és una història de migracions". Són paraules de l'historiador hospitalenc Quim Solías, que a finals del mes de maig va presentar a la Tecla Sala el documental que ha dirigit, 'Històries de la migració a l'Hospitalet'.

Es tracta d'un recorregut històric a les grans onades migratòries que ha experimentat el municipi al llarg dels últims segles. Des de l'arribada de pobladors occitans el segle XVI, passant per les migracions campciutat de finals del segle XIX, i ar-

ribant a les grans onades de nousvinguts procedents de la resta d'Espanya i de l'estranger. La peça, que es pot veure al canal de YouTube del Centre d'Estudis (CELH) –que ha produït el documental–, és fruit de la feina de Misterio Studio i Nina Capri, amb direcció i guió de Solías i música de Kike Ubieto.

Manuel Domínguez, president del CELH, va dir que documentals com aquest són necessaris en un context actual en el qual "la indústria de la mentida" difon notícies falses a les xarxes sobre els migrants.

Un centenar de persones van assistir a la presentació. Foto: Línia L'H

Cruz Roja

UCRAÏNA ENS NECESSITA

COL·LABORA-HI

www.cruzroja.es

BIZUM al **33512**

900 104 971

Envia **SMS** amb la paraula **UCRANIA** al **38088** i dona **3€***

TRANSFORMA LA TEVA APORTACIÓ

5€ Manta (individual)

33€ Set cuina (5 persones)

20€ Tendals plàstics 4 x 6 metres.

* L'import íntegre (3€ IVA incl.) del missatge es destinarà a Cruz Roja Espanyola. (Movistar, Vodafone, Orange, Yoigo, Euskaltel). Att. client 900 104 971 donativos@cruzroja.es. Pol. Prot. dades www.cruzroja.es Imatge: Maksym Trebukhov / Ukrainian Red Cross Society

MITJANS DE PROXIMITAT, PERIODISME D'ALTA FIDELITAT.

Perquè a l'AMIC som fidels als mitjans de proximitat professionals i de qualitat, propers a la gent i compromesos amb el bon periodisme. Això és el que ens ha portat a fer 25 anys comptant amb la confiança de 500 mitjans i amb la fidelitat dels lectors; els coneixem bé i treballem per oferir-los la informació més rigorosa de la seva comunitat. Alta fidelitat, perquè estimem la premsa, perquè estimem la gent.

associació
a mitjans
d'informació
i comunicació

amic25 anys

Després de la pandèmia, el barri ha recuperat la seva Festa Major. De l'1 al 5 de juny, Santa Eulàlia es va omplir d'activitats per a tots els públics, amb l'epicentre al parc de l'Alhambra. Es van celebrar gimcanes, festes, concerts i desfilades, entre altres.

L'espasa de Dàmocles pesa sobre 50 persones a Salamina

HABITATGE ▶ Mig centenar de persones viuen amenaçades de ser desnonades d'una nau del carrer Salamina. Tal com va avançar *Districte 7*, al maig aquestes persones van rebre una notificació que els informava que serien desallotjades en un termini de 20 dies. L'escrit declarava la nau on viuen des de fa mesos com a "no habitable".

El desallotjament estava previst per al passat dia 30 de maig, però finalment no es va fer per un serrell legal. Així ho va explicar l'advocada del col·lectiu, Mireia Salazar, que en declaracions a aquesta publicació informa que no hi ha hagut cap novetat des d'aleshores. Tampoc pel que fa al recurs de suspensió cautelar que havia presentat fins que aquestes persones poguessin trobar una alternativa on viure. "Les famílies de dins ja s'estan autoorganitzant", assenyala Salazar, pel que pugui

Imatge exterior de la nau ocupada al carrer Salamina. Foto: Línia L'H

passar. També resten a l'espera del que pugui resoldre la Sindicatura de Greuges de l'Hospitalet, que n'està al cas.

Des del consistori, però, recorden que aquella nau no és apta per viure-hi. En ser preguntat per aquesta qüestió, el regidor de Benestar Social, Jesús Husillos, va recordar que els desnonaments es determinen "per l'autoritat judicial" i que oferiran els recursos socials a les persones que es quedin sen-

se llar. Així ho va explicar als mitjans presents a la visita de la consellera de Drets Socials, Violant Cervera, a la ciutat el mes passat.

Sigui com sigui, Salazar recorda que situacions com aquesta són "habituals" a la ciutat. De fet, moltes de les persones que viuen a la nau del carrer Salamina havien estat desallotjades amb anterioritat d'una altra de l'avinguda Vilafranca, al barri de Sant Josep.

Els joves han fet propostes per fer un món més sostenible. Foto cedida

Canviar els hàbits des de l'aula per salvar el planeta

SOSTENIBILITAT ▶ Estudiants de tres centres educatius de la província, entre ells l'Institut Santa Eulàlia, han estat treballant a l'aula l'emergència climàtica amb la finalitat d'elaborar i compartir alternatives en el consum i la gestió dels residus que siguin respectuoses amb el planeta.

Ho han fet a través del projecte *Escoles for Future!*, que va celebrar una jornada a Cardedeu el 27 de maig per posar en comú

totes les solucions que els alumnes havien pensat a classe.

Alguns exemples són la realització d'auditories tant a casa com a les comunitats de veïns, o bé l'anàlisi i posterior mapatge del funcionament de la recollida selectiva als barris.

Aquesta iniciativa es porta a terme gràcies a la col·laboració entre la cooperativa Tarpuna i l'Assemblea de Cooperació per la Pau (ACPP).

Llibres | Explicar la història de l'hospital a través d'un conte

El primer conte col·laboratiu i il·lustrat sobre el mig segle d'història de l'Hospital de Bellvitge ja ha estat editat en paper. Es pot aconseguir de manera gratuïta a diferents punts del centre mèdic i és fruit de les aportacions d'una trentena de professionals de l'hospital.

Bellvitge | El Gornal

Toc d'atenció de la síndica al consistori per les biblioteques

CULTURA ▶ Ara mateix, només el Districte IV, que comprèn els barris de Bellvitge i el Gornal, compleix amb els estàndards que estableix el Mapa de Lectura Pública de Catalunya pel que fa a les biblioteques. Aquesta, i que les biblioteques de la ciutat no estan prou dimensionades per a la població, són les dues principals conclusions d'un informe recent de la Síndica de Greuges, Merche García.

En la resolució, la sindicatura ha estimat parcialment la reclamació de l'associació de veïns Som Santa Eulàlia, que es va queixar arran del tancament de la biblioteca del barri.

Tot i que el consistori va respondre als requeriments de la sindicatura, en el seu escrit només feia referència als motius del tancament de la biblioteca de Santa Eulàlia –problemes de seguretat i accessibilitat–, però en cap cas va deixar clar si recuperaria l'equipament. Per tot plegat, la síndica recomana

El de Bellvitge és l'únic districte que compleix amb els estàndards. Foto: Arxiu

a l'Àrea d'Educació i Cultura i a la regidoria del Districte III –que comprèn Santa Eulàlia i Granvia Sud–, dirigides per la mateixa persona, el regidor David Quirós, que tinguin en compte les mancances que pateix la zona arran del tancament de la biblioteca a l'hora d'elaborar el Pla de Biblioteques, que s'ha de presentar aviat.

I és que en la resolució, la síndica recorda que d'acord amb el Mapa de Lectura Públi-

ca, per a una població de 40.000 persones –el Districte III en té 47.000– cal una biblioteca de 1.600 metres quadrats i un servei de 40 hores setmanals, quelcom allunyat del que ofereix l'actual bibliomercat de Santa Eulàlia, que es va estrenar el dia de Sant Jordi.

Aquesta publicació s'ha posat en contacte amb l'Ajuntament per preguntar sobre aquesta situació, però no s'ha obtingut cap resposta.

La participació en el procés participatiu del PDU punxa

URBANISME ▶ La participació en les sessions del procés de participació del Pla de Desenvolupament Urbanístic (PDU) Biopol-Granvia ha estat baixa. De fet, en la que havia de ser la sessió de presentació de les conclusions del procés, el 24 de maig, l'assistència va oscil·lar entre les tres i cinc persones.

Aquell dia els organitzadors del procés participatiu van informar que havien recollit 43 propostes ciutadanes. Pel que fa al web habilitat per a aquest motiu, al tancament d'aquesta edició només en constaven tres: una d'un veí i dues més de l'As-

sociació de Veïns de Bellvitge i de la Independent de Bellvitge.

Gairebé en paral·lel, l'espai La Figa va organitzar una xerrada sobre aquest polèmic pla urbanístic, a la qual van assistir més d'una vintena de persones. Allà, els integrants de la plataforma No Més Blocs van reiterar que el pol biomèdic –del qual estan a favor– no ha de servir d'excusa per edificar en una zona no urbanitzable.

Sigui com sigui, el Consorci per a la Reforma de la Gran Via ampliarà el calendari de participació per aconseguir més consens ciutadà.

Aspecte de la presentació de les conclusions. Foto: Twitter (@SMasificacion)

EMERGÈNCIA CLIMÀTICA

**AJUDA'NS A PROTEGIR
EL PLANETA**

#EmergenciaClima

Necessitem la teva firma!

Vicente Ferrer

Més info a:
www.fundacionvicenteferrer.org

Està previst que aquest estiu torni a haver-hi un ventall d'activitats de lleure per als veïns dels Blocs Florida i les Planes, com ara colònies, casals, esports i cursos. L'objectiu és millorar la convivència veïnal i les organitza el consistori.

'Ficciones' s'endú el premi al millor curt del Filmserè

LES PLANES ▶ El Festival Internacional de Curtmetratges de la Florida, el Filmserè, ha guardonat el curt *Ficciones*, d'Alejandra Kikidis i Teo Planell, com la millor peça presentada al certamen. Aquest curtmetratge narra la història de dos joves i la seva connexió que neix en un videoclub de Madrid.

Enguany, al Filmserè han participat fins a una trentena de curts elaborats arreu del país, però també a França o els Estats Units. El projecte està impulsat pels alumnes de l'Institut Eduard Fontserè i compta amb la col·laboració dels veïns del barri i de l'Ajuntament, a través de l'oficina del Pla Integral de les Planes-Blocs Florida.

El festival s'ha celebrat a diferents equipaments i espais del districte, del 23 de maig fins al 2 de juny, quan es va celebrar l'entrega de premis al Centre Cultural la Bòbila.

Una de les sessions del festival a l'aire lliure, el 27 de maig. Foto: Ajuntament

Pel que fa a la resta de guardonats, destaca el premi a la millor interpretació, que ha anat a parar a l'actriu Montse Ribadellas pel seu paper al curt *Fils Trencats*, de Josep Oller.

Per la seva banda, el jurat jove ha considerat que *Elsa* era el millor curt. Es tracta d'un alegat en favor del col·lectiu LGTBI.

En canvi, el jurat de la gent gran ha premiat la peça *The Woman Under the Tree*, de Karishma Johli, provinent dels Estats Units.

El jurat social, per la seva banda, ha premiat *Cuidate*, mentre que el premi al millor curt segons els veïns ha anat a parar a *Re-Animal*, de Rubén Garcerà.

La policia ha tancat els porxos on eren els acampats. Foto: Línia L'H

Desmantellen el campament de l'avinguda Catalunya

SOCIETAT ▶ Després de gairebé sis mesos instal·lats en uns porxos de l'avinguda Catalunya, finalment els Mossos i la Guàrdia Urbana van desmantellar el 20 de maig el campament de les persones que havien estat desallotjades d'una nau de l'avinguda Vilafranca, a Sant Josep, i que s'havien refugiat a la Florida.

La retirada de les tendes de campanya es va fer a instàncies de l'INCASÒL, propietari de

l'immoble on es refugiava aquest grup de persones. Batejades inicialment com les 12 de Vilafranca, amb el temps el col·lectiu s'havia anat reduint en nombre.

Roxana, una de les integrants, explica a *Línia L'H* que ara s'ha instal·lat en una habitació a la ciutat. Recorda que, amb el temps, la convivència a l'acampada es va fer difícil, però que es queda amb la gent que els va ajudar durant aquells mesos.

Tradició | La Festa Major recupera el pols

La Festa Major de Collblanc-Torrassa va recuperar l'essència d'abans de la pandèmia. Del 10 al 12 de juny, el barri es va omplir d'activitats, destacant per sobre de tot la Festa de la Diversitat, celebrada el dia 12 al parc de la Marquesa.

Collblanc | La Torrassa

Arrenquen les obres de reforma de la plaça Espanyola

URBANISME ▶ Sis anys després, la reforma de la plaça Espanyola està en marxa. Les obres de remodelació tenen la finalitat de reordenar els espais, ampliar la zona de jocs infantils, plantar-hi nou arbrat i facilitar la mobilitat, destaquen des del consistori.

I és que els últims anys les queixes dels veïns d'aquest punt neuràlgic del barri han anat *in crescendo*. L'incivisme d'alguns, el soroll o el mal ús de l'espai públic va generar un moviment de protesta que ha donat com a resultat aquesta remodelació, que ha vingut acompanyada d'un procés de participació amb el teixit veïnal i les entitats locals.

TARD, PERÒ SATISFETS

Des de l'Associació de Veïns de Collblanc-Torrassa celebren l'inici de les obres, tot i que consideren que han trigat "massa" a arrencar. Així ho explica a *Línia L'H* Loli Colás, presidenta de l'entitat, que reclama a l'Ajuntament que la reforma de la pla-

Imatge virtual de com quedarà la plaça. Foto: Ajuntament

ça Espanyola no es quedi en l'urbanisme i la reorganització de l'espai, sinó que vagi més enllà i s'abordin qüestions de caràcter social que afecten la convivència.

"Està bé fer una plaça més amable, però no es poden perdre de vista problemes d'incivisme i de seguretat", avisa Colás, que creu que hi ha aspectes "que no es resoldran amb aquesta reforma", i demana al govern municipal que resolgui qüestions que afecten el dia a dia del veïnat. Per

exemple, els veïns han exigut que es limiti el nombre de terrasses, que solen ser font de conflictes pel soroll.

Amb tot, Colás també diu que han reclamat que no es tali cap arbre, i celebra que, finalment, la famosa font de la plaça es rehabiliti "sense pegats".

El projecte compta amb un pressupost de 645.000 euros i té la finalitat d'ampliar l'espai per als vianants, renovar el paviment i sanejar l'arbrat.

L'Acadèmia Cultura es podrà integrar a la xarxa pública

EDUCACIÓ ▶ El Govern de la Generalitat va aprovar el dia 14 de juny el decret que permet la integració de l'Acadèmia Cultura a la xarxa d'escoles públiques. La modificació legislativa autoritza que un centre privat o concertat s'incorpori a la xarxa pública encara que no aportï un edifici i sempre que estigui ubicat en un entorn desfavorit o que no disposi de places d'escolarització

suficients. La modificació del decret va coincidir, a més, amb la visita del conseller d'Educació, Josep González-Cambay, a l'Acadèmia Cultura, que el dia 15 va ser rebut amb una ovació a les portes de l'escola.

Els alumnes del centre seran ara acollits pel nou institut-escola Maria Miret, que s'ubicarà als barracons on hi havia l'escola Ernest Lluch.

El Mercat de Collblanc celebra el seu 90è aniversari

HISTÒRIA ▶ El Mercat de Collblanc està d'aniversari. I és que enguany compleix 90 anys. Edificat el 1932, és obra de l'arquitecte municipal Ramon Puig Gairalt i està catalogat com a bé cultural d'interès local.

Per tot plegat, veïns i parades estan celebrant l'efemèride. Sense anar més lluny, el passat 11 de juny va tenir lloc una festa de celebració de l'aniversari,

amb música en directe i una bufada d'espelmes a la qual va assistir l'alcaldeessa, Núria Marín.

El Mercat de Collblanc és un edifici d'estil *art déco*, amb planta de creu llatina. La seva decoració exterior és molt senzilla i d'estil geomètric. A més, la construcció d'aquest mercat és fruit del projecte d'eixample de la ciutat dels anys 20, quan estava creixent exponencialment.

EMERGENCIA EN UCRANIA

Miles de personas huyen de sus hogares buscando refugio para salvar sus vidas. La infancia está especialmente desprotegida.

[Dona ahora](#)

Cuenta bancaria:

ES69 2100 5731 7202 0041 1957

 **Ayuda
en Acción**

Hèctor Simón és inspirador

» El nou tècnic del CE L'Hospitalet va patir dos accidents molt greus en la seva etapa com a jugador
 » "Vaig tenir molta força de voluntat per no llançar mai la tovallola", diu Simón, il·lusionat amb l'Hospi

Toni Delgado
L'HOSPITALET

"De cop, el món es va aturar. Quan vaig patir aquell accident a la piscina tenia 21 anys, havia estat una temporada amb el primer equip de l'RCD Espanyol [Javier Clemente el va fer debutar a Primera Divisió] i estava creixent molt en la cessió al Racing Club de Ferrol", recorda, emocionat, Hèctor Simón (Llançà, Girona, 1984), a *L'Orsai*, programa de la Federació Catalana de Futbol presentat per Marc Barbà.

En el millor moment de la seva carrera Simón va haver de canviar les seves prioritats. El propòsit era ara poder tornar a jugar. Un retorn als terrenys de joc que cap metge li podia assegurar. "Vaig tenir molta força de voluntat per no llançar mai la tovallola. La lesió en les vèrtebres em podria haver deixat tetraplègic en el 90% dels casos", amplia el nou entrenador del CE L'Hospitalet.

"Des d'aquell moment vaig lluitar per tornar a ser el futbolista d'abans de l'accident... Anys després, en vaig patir un altre, aquest cop amb la bici i en la meua època a la UE Olot. Em continuava sentint part de l'equip i em deixava l'ànima per recuperar-me", recorda el llançanenc. A mesura que va anar veient que el seu desig cada cop era més difícil, va assumir que si es tancava una porta en el futbol, havia d'obrir-ne una altra: "Vaig co-

Hèctor Simón durant la seva presentació com a tècnic. Fotos (portada i article): cedides pel CE L'Hospitalet

mençar a formar-me com a entrenador i a aprendre com funciona un cos tècnic, com es treballa des de dins...".

DEBUT A LES BANQUETES

Format a les categories inferiors de la UE Figueres, Simón va fitxar per l'RCD Espanyol, i ha passat també pel Racing Club de Ferrol, el Girona FC, la Cultural y Deportiva Leonesa, el Benidorm CF, el CD Castellón, el CE Sabadell, el Real Oviedo i la UE Olot, on es va retirar el curs 2020-2021. La temporada passada es va estrenar a les banquetes amb

el CF Peralada, amb qui va arribar a liderar el grup cinquè de la Tercera Divisió RFEF i va acabar desè.

Es defineix com un tècnic "força tranquil" que es desvia per tractar de transmetre els seus valors i la seva mirada del futbol als jugadors, sense deixar d'entendre'ls ni de ser empàtic. "Estic molt content de ser el nou entrenador del CE L'Hospitalet. Quan em van fer la proposta, no vaig dubtar que l'havia d'acceptar perquè és un projecte molt interessant i un repte per a mi. Estic molt il·lusionat i amb moltes ganes

que comenci la temporada", confessa Simón a Ricard Vicente a *Catalunya futbol* a Radio Marca Barcelona.

LES CIRCUMSTÀNCIES

"És evident que l'objectiu és pujar de categoria i primer hem de configurar una plantilla molt competitiva i treballar moltíssim en una Tercera Divisió RFEF amb equips molt potents, com el CE Europa, el CF Badalona, la UE Sant Andreu o el Girona FC B. El camí serà llarg, però volem estar a dalt i jugar el *play-off* o intentar ascendir com a campions

de grup", afegeix l'entrenador, que detalla quina ha de ser l'actitud de l'equip: "Hem d'anar amb els peus a terra i preparar-nos molt bé perquè serà una temporada en què haurem de sobreviure a tota mena de circumstàncies". Simón, que ha decidit dedicar-se exclusivament a entrenar i viurà lluny de la seva família, tindrà com a ajudant Diego Quintero, l'últim tècnic del CE L'Hospitalet, i Joan Sánchez, que prové del CF Peralada, serà el tercer entrenador.

PRIMERS MOVIMENTS

La idea és canviar "una mica el perfil" de la plantilla i fitxar "un xic més de força, múscul, tensió i il·lusió". El lateral dret Rubén Cruz *Rubi* i l'extrem Roger Peris, que arriben de la Fundació Esportiva Grama, i el migcampista Raül Martínez (UE Sants) són els primers reforços per al curs 2022-2023. Ja se sap que no continuaran els defenses Adrià Parera, Sergi Valls, Guillem Pujol i Diego Martínez, l'extrem Juanan Gallego i el migcampista Christian Alfonso, i s'ha anunciat la renovació del porter Adrià Aliaga, del defensa Hugo Del Chicca i dels extrems Raül Pérez i Sehou Sarr.

"Enfoco aquesta etapa d'entrenador coneixent-me molt més. Tinc molt clar on vull arribar i que, durant el camí, que serà molt llarg, passaré bons i mals moments. Això ja ho tinc per la mà. El missatge final és que, si creus en les coses i treballa, es poden aconseguir", tanca, inspirador, Simón.

KRAVMAGA

DEFENSA PERSONAL

MIXTO
FEMENINO
EXTRAESCOLARES

DINAMIS SPORT

CLASES Y ENTRENAMIENTOS PRIVADOS

GRATIS 2 DIAS DE PRUEBA MAS CAMISETA

 618 557 197

DEFENSA PERSONAL [**SALA FITNESS INCLUIDA**
1H PARKING GRATUITA]

KRAVMAGA-DEFENSAPERSONAL.COM | INFO@KRAVMAGA-DEFENSAPERSONAL.COM

EMERGÈNCIA A UCRAÏNA

LES PERSONES QUE ESTAN FUGINT ET NECESSITEN

DONA ARA A

ayudaucrania.com

Bizum – Codi: 01151

ES86 2100 2262 1802 0040 3932

**UNHCR
ACNUR**

La Agencia de la ONU para los Refugiados
comité español

Aquesta seqüela porta les curses a zones distòpiques d'un planeta Terra gairebé abandonat. Per a PC, PS 4 i 5, Switch i Xbox Series X/S.

No t'ho perdís

Foto: Twitter (@BcnDesignWeek)

Setmana del disseny

L'auditori del Disseny Hub Barcelona va acollir el passat 2 de juny l'acte inaugural de la Barcelona Design Week 2022. La setmana del disseny d'aquest any, que acabarà el dia 22, s'adreça especialment als joves, perquè aquest 2022 és l'Any Europeu de la Gent Jove. "Actualment, vivim una realitat que ens genera confusió i ens desorienta. Aquest és el tema de l'edició d'enguany: *Wayfindings*, orientacions per crear nous presents. Dels nous presents dependran els nostres futurs i els joves i el disseny són claus per definir-los", ha dit la directora de l'esdeveniment, Isabel Roig.

Famosos

Els fans catalans de Dua Lipa (Londres, 1995), la cantant de moda a nivell internacional, ja es poden considerar pràcticament amics seus. Molts d'ells l'han vist dos cops en dues setmanes, perquè l'artista d'origen albanokosovar va actuar a Barcelona el dia 1 de juny, al Palau Sant Jordi, i el dia 10, al festival Primavera Sound. Fent una cerca ràpida a les xarxes, és fàcil veure que tothom que l'ha vist s'ha quedat al·lucinant. Una veu impressionant, unes coreografies ben elaborades i executades i uns *outfits* espectaculars són els ingredients principals dels seus *shows*, que no deceben ningú. També hi ha un altre element, més freqüent del que segurament la cantant voldria, que són les caigudes. Al Sant Jordi n'hi va haver una, però la jove estrella de la música es va aixecar com si res i va continuar oferint un concertàs que els assistents no oblidaran.

La fitxa

QUI ÉS?

D U A L I P A

ÉS FAMOSA PER...

Ser la cantant internacional de moda
El seu segon disc 'Future Nostalgia' l'ha portat al cel

QUÈ HA FET?

Visitar Barcelona dos cops en dues setmanes
Va actuar al Sant Jordi el dia 1 i al Primavera Sound el dia 10

A LES XARXES...

Tothom n'està enamorat
La gent n'aplaudeix la veu, els balls i fins i tot una caiguda

Llibres

Les paraules justes
Milena Busquets

La protagonista d'aquest dietari és una escriptora amb una capacitat inesgotable de renovar la seva mirada sobre el món. Directa, apassionada, intel·ligent i una mica desastre, cerca les paraules justes per capturar una realitat complexa i canviant, sense renunciar a l'elegància i a l'honestat de la concisió. L'obra més íntima i alhora vital de Milena Busquets.

Teatre

Els secundaris
Bernat Cot i Laura Aubert

Una actriu i un actor secundaris comparteixen el neguit abans d'estrenar. Anirà bé o no l'estrena? En un embat de vivències hilarants, faran el possible perquè sigui que sí. Inspirada en els espectacles populars del Paral·lel de principis del segle XX, barreja peces teatrals còmiques i de vodevil de l'època.
Al teatre El Maldà de Barcelona.

Música

Esponja
Magalí Sare

Magalí Sare ha publicat el seu segon àlbum en solitari, *Esponja* (Segell Microscopi, 2022), quatre anys després del primer. La cantant barcelonina explora estils diferents i alguns de nous per a ella, i canta en català, castellà i portuguès amb col·laboracions de luxe, com Salvador Sobral o Las Migas. Setze cançons formen un disc que és "com una peli", ha dit a *Enderrock*.

Pelis i sèries

Todo a la vez en todas partes
Dan Kwan i Daniel Scheinert

Quan una ruptura interdimensional altera la realitat, l'Evelyn, una immigrant xinesa als Estats Units, es veu involucrada en una aventura salvatge en què només ella pot salvar el món. Perduda en el multivers, aquesta sobtada heroïna haurà de fer servir els seus nous poders per lluitar contra estranys perills mentre el destí del món penja d'un fil.

ESTILS DE VIDA

Comprar vols barats per internet

Foto: Pexels

OCI

Viatjar és objectiu de molts quan s'apropa l'estiu, però la butxaca no sempre acompanya. Si encara no tens plans ni has pogut programar la teva escapada d'estiu amb antelació, cosa que millora sens dubte el pressupost, però no vols renunciar a unes vacances en condicions, llegeix els trucs que t'expliquem a continuació per trobar els vols més barats.

Assegura't que és un bon dia i una bona hora per buscar vols. La majoria de bones ofertes de vols surten els dilluns i, si no tenen èxit, les aerolínies encara rebaixen més els preus. El cap de setmana, per tant, és el pitjor moment per buscar-los, segons el *Wall Street Journal*, que també diu que la millor hora és al voltant de les tres de la tarda. Abans de començar la cerca, esborra les cookies del teu ordinador. Si no ho fas, s'hauran gravat els vols que has buscat i cada vegada t'apareixeran més plens i més cars perquè entris en pànic i el compres a qualsevol preu per no perdre l'oportunitat. D'altra banda, busca abans en pàgines web de comparadors de vols (Skyscanner, Kayak, eDreams...) i, un cop detectada l'opció més barata, busca els mateixos vols al web de l'aerolínia en qüestió per estalviar-te les despeses de gestió.

Les claus.....

MOMENT ADEQUAT

El pitjor moment per buscar vols és el cap de setmana i el millor, dilluns i dimarts a les 15.00 hores

COOKIES

Esborra les 'cookies' del teu ordinador abans de començar: si no ho fas, els vols cada cop t'apareixeran més plens i cars

COMPARADORS

Busca primer en webs de comparadors de vols (Skyscanner, Kayak, eDreams...) per veure totes les opcions

AEROLÍNIES

Un cop hagis detectat l'opció més barata, busca els mateixos vols a la pàgina web de l'aerolínia en qüestió

Foto: Pexels

Lliga per a la protecció d'animals i plantes de Barcelona

Els Nostres Horaris:

De dilluns a divendres:

Zona Gats - De 10:00h a 15:30h

Zona Gossos - De 10:00h a 17:30h

Caps de setmana

i festius:

De 10:00h a 13:00h

C/ Guarda Antón, 10 08035 - Barcelona
Tel.: 934 170 124

www.protectorabcn.es
info@protectorabcn.es

Tenim cura de
qui tu més estimes
com tu més
t'estimes.

ELS NOSTRES VALORS

CONFIANÇA

Creiem en els altres.
Volem estar oberts i compartir
de manera espontània.

ACTITUD POSITIVA

Valorem cada individu.
Sabem relativitzar, somriure i
prendre'n la vida positivament.

MILLORA CONTÍNUA

Procuram constantment avançar,
innovar i aprendre de l'experiència.

BENEVOLENCIA

Acompanyem als nostres residents,
els escoltem i els donem suport
en qualsevol circumstància.

SATISFACCIÓ DELS RESIDENTS

El nostre objectiu sempre serà el benestar
dels nostres residents en el dia a dia.

109 llits

Jardins exteriors

Pàrquing

Cuina interna

Perruqueria

Rehabilitació

Sala Snoezelen

10 places de
centre de dia

Servel sanitari
continuat

Sala d'estar

Carrer Natzarret 16, 08035 Barcelona

93 434 30 95

tsocial@santgenis.emera-group.es
www.emera-group.es